

Menighetsbladet

Nr 3 / 2013 Ringeby prestegjeld 69. årgang

Ringebu

Fåvang

Venabygd

Andakt: **ELSK HVERANDRE**

Tekst:
Sokneprest
Ann Cathrin
Tomten

Tekstene i dag handler om hvordan vi kan få kraft til å leve og virke i Den hellige ånds navn, hvordan vi etter beste evne kan leve våre liv etter Guds ord og i kjærlighet til våre medmennesker.

Ingen har større kjærlighet enn den som gir livet for vennene sine.

Dette er en utfordrende setning, vi vet at alle de som var til stede og hørte Jesu ord, gav hver på sin måte sitt liv for troen. Alle måtte de tåle martyriet i sin tro på Jesus som Messias. Opp gjennom historien har kristne blitt forfulgt og drept og det samme skjer i våre dager. I vår trygge tilværelse kan vi tillate oss å tolke denne setningen på en litt annen, men ikke desto mindre riktig måte. For det å gi sitt liv kan forstås i en videre betydning enn å dø for sin tro.

Den som gir livet

Det går an å gi liv uten selv å måtte dø. Det er mange som har gitt avkall på mye og ofret mye for en livslang tjeneste i Guds navn, det er mange som har gitt liv til andre, gjennom å vise dem vei til Gudstro. Å gi livet er også å være et lys i mørket, en klippe i stormen eller en utstrakt hånd. Menneskets offer trenger ikke være store og bemerkelsesverdige, det kan være små ting vi mennesker gjør, som er like verdifulle i Guds øyne. Et liv i Guds tjeneste handler strengt tatt om å være en tjener, åpen og klar for den oppgaven Gud gir oss, stor eller liten. Gud spør ikke om hva vi har gjort

eller veien vi har gått, han spør: Hva gjør du nå, i dette øyeblikk? Igjen og igjen gir han oss en ny mulighet til å vende om og det er igjennom hans uendelige kjærlighet og tålmodighet med oss vi lærer hvordan vi skal behandle våre medmennesker. Svein Ellingsen beskriver dette i sin vakre salme, Vi rekker våre hender frem:

***La våre henders nakne tre få blomst og blader,
la våre liv få bære frukt til legedom for andres sår.***

Et godt eksempel på hva det er å være tjener og hvor uforklarlig menneskets oppgave kan være, finner vi i historien om evangelisten Filip, som står i et stort arbeid i Samaria, når Herren kaller ham til en øde strekning for å møte et enkelt menneske. Vi blir satt til hver vår oppgave, og i tillit til Gud må vi leve slik han har bestemt.

***Han har kalt oss og utvalgt oss,
for at vi skal bære frukt,
en frukt som varer.***

Om våre oppgaver i livet er store og bemerkelsesverdige eller små og unselige, skal vi utføre dem, i tillit til Gud og i kjærlighet til hverandre etter beste evne, da kan vi kalle oss Guds tjenere på jorden. Johannes 15,17 oppsummerer Jesu budskap i gjennom en enkel oppfordring:

Elsk hverandre!

God sensommer!

Min salme

«Min salme» er denne gang utvalgt av tidligere sokneprest Tor Holm. Han har valgt salmen «Guds kirkes grunnvoll ene»

NoS 537 T: Samuel John Stone 1866. O: Arve Brunvoll 1978. M: Samuel S. Wesley 1864.

¹ Guds kirkes grunnvoll ene er Herren Jesus Krist.
Ved ord og vann alene
den er hans verk for visst.
Da han på korset døde,
han vant den som sin brud,
så den sin Gud kan møte
i rettferds rene skrud.

² I hver nasjon og stamme er kirken én på jord.
Dens budskap er det samme,
ett navn dens løsenord.
Én dåp, én tro, én Herre,
ett håp den vandrer med,
og ett skal brødet være
som her den næres ved.

³ Selv om den her må bære forakt for sine sår,
når den i liv og lære
for verden splittet står,
skal helgenropet stige:
"Er tiden ennå lang?"*
Og kveldens gråt skal vike
for gledens morgensang.
[*Ap 6, 9-10]

⁴ Den skuer midt i trengsel,
i fare og i strid,
ett mål i all sin lengsel:
Guds fred til evig tid,
når den med jubel eier
sin lønn for kampen her,
når kirken vinner seier
og får sin hvile der.

⁵ Så er den alt her nede forent med Gud og dem som står for ham med glede og alt er kommet frem.
Hør deres jubel tone!
Å Herre, hjelp at vi får synge for din trone med dem til evig tid!

VERDIAR

Verdiar...

Eg har vorte utfordra av Anny L. Wålen om å skrive om verdien av...men så fekk eg ikkje til noko over akkurat det temaet. Men eg kan skrive om noko som for meg er ein stor verdi, sa eg. Da byrja eg å tenkje litt over kva ein verdi eigentleg er, og fann ut at eg vel hadde rota meg borti eit vanskeleg tema...

For kva er eigentleg ein verdi? Det som for meg er ein stor verdi, kan for ein annan vera heilt verdiløst. Så...men da får eg skrive om noko likevel, som for meg er verdifullt og gjev verdiar for andre!

Kva skulle det så vera? Jau, fjellet, sjølvsagt, og ressursane der som kan bli hausta av t.d. sau og ku, og seinare bli til verdifull føde for oss. Eller fisken og bæra, som vi sjølve kan nytte rett frå naturen. Stillheita, utsynet, ja om ein byrjar å tenkje over det, er det så mange, mange ting på fjellet som er verdifullt.

I sommar har eg t.d. plukka bra med molte. Den smakar godt ikkje berre julekvelden, men som nykokt syltetøy på kakuskiva, eller med fløte og sukker på. Og det beste er vel sjølve turen når ein plukkar ho, lukta av skog og myr, den dumpe lyden når ho legg seg over botnen på det gamle blikkspannet som har fulgt meg sida vi som ungar vart tekne med på bærtur.

Men det var så stille på myrene i år. Altså er ikkje denne ressursen så verdifull lenger, for nyare generasjonar?

Å få vera på fjellet, er det mest verdifulle eg kan tenkje meg. Eg plar å seie at eg har fjellsjuka, eg blir ikkje å vera i hus med, om eg må vera mykje heime sommarstid. Eg har budeieblod i årane, og synes særskilt helgene, er heilt bortkasta om eg ikkje er på ei eller anna hytte eller seter. Og når hausten nærmar seg, da byrjar det å krible i sausankarfoten...

Slik er det å ha sau, ein stor verdi for den som er glad i fjellet! Om veret er nokonlunde bra, er det berre heilt fantastisk å få gå å samle saman dyra, og følgje dei ned att til gjetarhytta. Fyrst er det spenninga om ein finn nokon, så kan det vera litt plunder til ein får dei til å forstå at dei skal vera med heim, men det skjønar dei ganske fort. Å kanskje dukkar det opp ein reinsflokk beint framfor ein, når ein sit og nyt nista og speider etter sau... Da har ein kjensla av å vera heilt i pakt med naturen, og at ein er heilt seg sjølv! Heilt fri rett og slett, alt som tyngjer og alle plikter ligg trygt att nedi dalen...

Tida når ein sankar sau, er verdifull på anna vis også. Da arbeider ein i lag med dei andre som har sau, og får mykje sosialt samver med andre. Det er viktig i eit ellers litt einsamt tilvere, som mange gardbrukarar kan oppleve i våre dagar.

Det er ikkje berre i sankinga, at ein får høve til mange fine fjellturar. I løpet av sommaren, skal ein ta nokre tilsynsturar der sauene går, og med det har ein god grunn for å ta seg ein tur, samstundes som ein har noko å sjå etter. Vi hadde ein uforgløyemeleg fin tur til Vuludalen her nå sist på sommaren. Himmelen over oss hadde eit fargespell av dei sjeldne. Vatnet i elva var enda godt å bade i. Bjøllklunken bar bod om at det var roleg og godt å vera sau. På mobiltelefonen var det ikkje dekning, så det var berre å gje seg over for freden, og lite på at dei heime greidde seg godt.

Nesten gratis også er slike turar. Slik sett er det ikkje så verdifullt om ein målar verdiar i kroner og ørar, men da spørs det da kva for verdiar ein set høgst.

Nei, verdiar kan vera så mangt...

Tekst og foto:
Frida Gunn Rudi

"Å få vera på fjellet, er det mest verdifulle eg kan tenkje meg".

Årets konfirmanter

©Inge Asphoug foto

Ringebu:

1. rad f.v.: Anne Tromsnes, Kaja Granlien, Nina Beate Vestad, Emma Førlandsås, Karen Høystad, Eline Morken, Gina Weldingh, Carina Carlsen, Ida Laingen.
2. rad f.v.: Prost Per Halstein Nielsen, Marcus Mathisen Pålsoygard, Anstein Flatmoen Beitdokken, Ole Reidar Skårsmoen, Sindre Dokken, Kristian Strandlien, Joakim Jonhaugen, Marius Kvernengen Moe, Ola Bråstad, Even Lindgaard, Paul Jonny Haugen Olstad.

©Inge Asphoug foto

Fåvang

1. rad f.v.: Hanne Bjørge, Emilie Olaussen, Mali Hallum, Kristin Amrud, Benita Åmodt, sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten.
2. rad f.v.: Amund Smidesang Hammeren, Torger Haukåen, Vegard Rønning, Martin Lindvig, Kristian Mytting.
3. rad f.v.: Sander M. Rytviken, Lars Sønstevoldhaugen, Kim Alexander Kroken Berg, Daniel Johansen Aune.

©Inge Asphoug foto

Venabygd

1. rad f.v.: Dina Bø, Anton Rudland
2. rad f.v.: Trygve Kvitrud, Sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten

TV-aksjonen Nasjonalforeningen for folkehelsen søndag 20.oktober

I år går innsamlingen til Nasjonalforeningen for folkehelsen og demenssaken. Over 70 000 mennesker i Norge har Alzheimer eller en annen demenssykdom. I løpet av de neste tiårene vil antallet fordobles. De ulike demenstypene har til felles at de angriper hjernecellene. De funksjonene hjernecellene har ivaretatt, som å huske, snakke og gjenkjenne ting, situasjoner og personer, blir gradvis svekket. Over en kvart million mennesker i Norge opplever at ens partner, forelder, søsken eller barn forsvinner litt etter litt. Mange må sykemelde seg eller slutte i jobb for å ta vare på sine kjære.

Gjennom TV-aksjonen NRK 2013 skal vi styrke tilbudet til mennesker med demens og deres nærmeste. Det er en nådeløs sykdom, men med hjelp og aktivitet kan de gode dagene bli

flere og bedre. Vi kan skape flere dager der personen med demens mestrer dagligdagse oppgaver. Flere dager med mulighet til å gjøre aktiviteter de likte å gjøre før og finne fram til minnene fra et langt liv som sykdommen stjeler.

TV-aksjonen NRK er verdens største innsamlingsaksjon målt i antall frivillige og innsamlede kroner fordelt på befolkning. Hvert år organiserer 7000 frivillige over hele landet innsamlingen i sin kommune og sørger for at 100.000 bøssebærere banker på 2,2 millioner dører i løpet av to timer en søndag i oktober. I dette arbeidet er Kirken en viktig støttespiller, et arbeid som har vært med på å hjelpe millioner av mennesker over hele verden siden 1974.

Dato for årets TV-aksjon er søndag 20.oktober.

Bidrag til TV-aksjonen kan settes direkte inn på innsamlingskonto nummer 8380 08 09005

Med vennlig hilsen,

Lisbet Rugtvedt Aksjonsleder TV-aksjonen
Generalsekretær Nasjonalforeningen for folkehelsen

Kirkens SOS i Hedmark/Oppland

Kristin Berget, rådgiver
Kirkens SOS Hedmark og Oppland
www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS er en del av menighetenes diakonale tjeneste som prøver å utøve Kristi nestekjærlighet i praksis. Mennesker som henvender seg til oss er forskjellige som deg og meg, med sine særegenheter. Noen er ensomme, usikre, redde for morgendagen pga. sykdom eller dårlig økonomi. Noen har problemer med relasjonen til venner og familie. Men felles for alle som henvender seg til Kirkens SOS er at de trenger noen å snakke med, noen som har tid til å lytte til deres vanskeligheter.

Kirkens SOS ble startet i 1974 og er Norges største krisetjeneste. I løpet av 2012 besvarte vi ca. 200 000 henvendelser på telefon, mail (krise-epost) og ved chatting. Telefonen er landsdekkende, tlf 81533300. Mail og chat nås via www.kirkens-sos.no

Krisetjenesten er døgnåpen hele året og bemannes gjennom en vaktturnus av om lag 1.000 frivillige medarbeidere fordelt på 13 sentre over hele landet. I Hedmark og Oppland har vi vaktrom på Lillehammer (ved Nordre Ål Kirke), Gjøvik (i Engehaugen kirke) og Hamar (i Storhamar kirke). I vårt område har vi ca. 80 frivillige medarbeidere, men trenger stadig flere. Vi klarer ikke å besvare alle henvendelser vi får på telefon og epost. Å jobbe uten lønn betyr ikke at du går tomhendt hjem. Du er med på å redde mange liv, du får et nytt perspektiv på livet og utvikler deg som menneske. Etter et 40-timers kurs, med fokus på samtalemetodikk og krisehåndtering kan du bli medarbeider, dvs. at du tar to 5-timers vakter i måneden.

NYE KURS hver VÅR OG HØST. Fortløpende inntak. For mer info TA KONTAKT: hedmark-oppland@kirkens-sos.no eller tlf 61269511 / 90017535.

I 1975, tilfeldigvis året etter Kirkens SOS ble etablert, skrev Svein Ellingsen denne salmen som sammenfatter mye av det Kirkens SOS arbeider med og står for.

*Noen må våke i verdens natt,
noen må tro i mørket,
noen må være de svakes bror,
Gud, la din vilje skje på jord!
Hjelp oss å følge ditt bud!*

*Noen må bære en annens nød,
noen må vise mildhet,
noen må kjempe for andres rett,
Gud, la ditt rikes tegn bli sett!
Hjelp oss å følge ditt bud!*

*Herre, du våker i verdens natt,
Herre, du bor i mørket,
Herre, du viser oss Kristi dag!
Selv under livets tyngste slag
er vi hos deg, du vår Gud!*

Glade dager

Tekst og foto:
Anne Jordbruun

Konfirmantleiren i Kragerø er over for i år. 57 forventningsfulle konfirmanter fra hele Ringebu kommune reiste 10. august nedover til Kragerø. Det var totalt 450 deltagere på leiren denne uken. Veldig spennende for både deltagere, foreldre og ledere. Hvordan var det lagt opp, og ble forventningene innfridd? Men fra første stund merket vi at alt var lagt godt til rette.

Mat:

Mat er viktig, og her skortet det ikke på noen ting. Frokost med stort utvalg av alt. Påsmurt baguett til lunsj. Ungdomsvennlige middagsmenyer og kveldsmat som lignet på frokosten.

Alle vi snakket med var storfornøyde med maten.

Helse:

Leiren har et eget helseteam med utdannede folk. De satt lett synlig utenfor resepsjonen, så her kunne deltagerne komme for å få råd, kanskje et plaster eller en smertestillende tablett dersom det var nødvendig.

Aktiviteter:

Her var det noe for enhver smak. Vannskibåt, tube, kanoer, strandvolleyballbane, robåter og badeplasser. Alt ble flittig brukt. I det store partytellet som er satt opp under leiren foregår det samlinger med forskjellig tema hver formiddag.

Noen tema som ble tatt opp:

Å tro. Jesus-hvem var han? Synd og nåde. Mobbing. Ungdom og rus.

Samhold,
spenning,
vennskap,
omtanke,
moro,
inntrykk

Pilegrimsvandring:

Dette foregikk i skumringen og var svært stemningsfullt. Underveis var det lagt inn dramatisering fra bibelen, og endte opp med en kort andakt med selvsagt frivillig nattverd på brygga. I den gruppa jeg fulgte, ca. 60 stk, var det ca. 10 som ikke tok i mot nattverd.

Kirkebesøk:

Stemningsfull sang og bønnestund i vakre Kragerø kirke. Bønnevandring og lystenning ble nok litt sterkt for noen, men jeg tror ikke at de angret på at de var med.

Utflukter:

Tre av dagene var alle ute på tur. Berg museum med Kragerølekene. Båttur til Jomfruland med vannleker og moro. Og tur til Gunnarsholmen som også innbyr til svømming og stuping under oppsyn av voksne. På alle disse utfluktene ble det servert nydelig grillmat, både kjøtt og fisk. En utrolig flott innsats av foreldre som var med frivillig.

Globaldag:

Her fikk konfirmantene utfolde kreativiteten sin. Oppdelt i grupper vekslet de inn penger i fiktive penger og solgte tjenester til inntekt for Uganda. Stor stemning og mye latter på leirplassen denne dagen.

Kragerøtalenter:

Konfirmantene kunne melde seg på til en konkurranse. Her kunne de synge, danse, mime, spille eller

i Kragerø!

andre ting de var gode på. 2 jenter fra vår leir var oppe og sang hver sin sang til stor applaus fra publikum. Ingen av de vant, men det var innsatsen som telte mest. Modig gjort!

Klemmekø:

Artig innslag hver kveld på leirplassen. En fin måte å bli kjent med hverandre på leiren.

Dåp:

En konfirmantgruppe fra Linkøping i Sverige var invitert til å delta. Her var det to jenter som ikke var døpt. Disse ønsket dåp, og den ble vakkert utført i strandkanten. En nydelig seremoni på avslutningen av dagen på Gunnarsholmen i strålende sol.

En stor ros og takk til ledelsen av leiren for fine dager. Nevner styret, foreldregruppa, musikere som var med hver dag, lydfolka, fotofolka som fulgte med alle steder og alle hjelperne som hadde ansvar for gruppene. Det var ca. 150 personer som utgjorde denne flokken.

Stor ros også til årets konfirmanter, som oppførte seg eksemplarisk. Alle tok vare på hverandre, i følge lederne av leiren var dette den beste uken på leir noensinne. Ca. 450 konfirmanter pluss ledere og foreldre.

Avslutningsvis noen enkle ord som beskriver konfirmantleiren i Kragerø:

**SAMHOLD • SPENNING • VENNSKAP • OMTANKE -
MORO • INNTRYKK**

Tusen takk til alle konfirmanter for fine dager i Kragerø.

Anne Jordbruen

En avskjedsprat med **Tor Holm**

Tekst og foto:
Lars Smestadmoen

*"Prestetjenesten
startet jeg med
i 1979".*

Sokneprest Tor Holm har avsluttet sin tjeneste som sokneprest i Ringebu, og flytter i disse dager til Sarpsborg. Lite visste nok Tor og kona Liv om at oppholdet i Ringebu skulle vare i hele 18 år, da de en sommerdag i 1995 kom med flyttelasset sitt, etter at Tor hadde fått stillingen som ny sokneprest.

Tor forteller at han er født i Asker høsten 1944, som nr. 3 i rekken av 4 brødre. Mens de andre tre brødrene valgte yrker innen skoleverket, valgte Tor en vei med musikk og teologi. Etter å ha vokst opp i en kirkelig familie, der far var diakon og mor var sykepleier, var dette et naturlig valg, med en kulturell og trosmessig forankring i kirken.

– Da jeg var i to-års alderen flyttet familien til Trondheim, der jeg hadde mine barne- og ungdomsår. Jeg fattet tidlig interesse for musikk, og tok privattimer på piano allerede fra 7-års alderen.

Da jeg var 18 år flyttet familien til Sarpsborg, på grunn av at min mor etter hvert fikk helseplager på grunn av kystklimaet i Trondheim. I Sarpsborg gjennomførte jeg gymnaset, og var engasjert i kirkelig arbeid. Jeg var med i skolelaget, og var også en periode leder av laget. I denne perioden var jeg aktiv på musikkfronten, og hadde flere spilleoppdrag, i hovedsak som akkompagnatør på piano i regi av indremisjonen. I en periode turnerte jeg sammen med Lage Wedin, som den gang var en kjent svensk sanger, spesielt fra andaktstjenesten i NRK med sangen Det er makt i de foldede hender.

– Etter gymnaset startet jeg på teologistudiet, men savnet musikk, og tok derfor organistutdannelse og studerte musikk mellom-fag på Universitetet i Oslo. I denne perioden engasjerte jeg meg også i ulike menigheter i Oslo, bl.a. i Hasle menighet, der jeg var ungdomsleder. Senere i Tonsen menig-

het, der jeg drev med ungdomskor og klubbaktiviteter sammen med Karsten Isaksen og Cato Kristiansen. Jeg var også dirigent for Oslo barnekor, og sammen med koret var jeg bl.a. på turne i Tyskland. Tidlig på 1970-tallet var jeg dirigent for Storsalens ungdomskor, der for øvrig prostens vår, Per Halstein Nielsen var en av medlemmene.

Etter endt musikkutdannelse fortsatte jeg på teologistudiet, og var ferdig med dette i 1978. I mellomtiden hadde jeg truffet Liv, som jeg giftet meg med i 1972. I studietiden bodde vi øverst i Groruddalen, der jeg var organist i Fossum menighet.

– Prestetjenesten startet jeg med i 1979, da var jeg først i 1 år feltprest i forsvaret, nærmere bestemt i Gamlebyen i Fredrikstad. Deretter fikk jeg stillingen som kallskapellan i Skjeberg i Østfold. Dette var en stor menighet, med rundt 10.000 medlemmer. Etter en stund kjente jeg behovet for å balansere interessene mine som prest og musiker, og hadde derfor i en periode fra 1985 et lektorat i religionsfaget ved St. Olavs videre-

gående skole i kombinasjon med organiststillingen i Greåker menighet. Deretter ble det prestetjeneste i Nord-Norge, først i Ankenes, deretter i Sortland og Kirkenes, før vi kom til Ringebu.

– Det at vi havnet i Ringebu var nok litt tilfeldig, forteller Tor. Han hadde noen bispedømmer som virket spennende å gjøre tjeneste i, deriblant Hamar, som hadde fått en ny, spennende biskop, Rosemarie Köhn. Hun var på det tidspunktet landets første og eneste kvinnelige biskop. Da stillingen som sokneprest i Ringebu ble ledig søkte jeg derfor på denne, og fikk i mai 1995 beskjed om at jeg hadde fått jobben. Jeg visste på det tidspunktet lite om Ringebu, bortsett fra at det lå i Gudbrandsdalen, hørte til Sør-Gudbrandsdal prostisete og at det var en flott stavkirke der.

– Jeg gikk inn i tjenesten med et mål om å gjøre mitt beste, og at det går an å bli kjent både med stedet og menneskene der. Nå, etter 18 år kan jeg si at tjenesten her har vært som hånd i hanske for min del. Jeg har følt det godt å være prest her, og jeg har satt pris på folks jordnære holdning. Ringebuingene har

*"Jeg fikk
stillingen som
sokneprest
i Ringebu i
1995".*

en fin evne til å verdsette de naturlige tingene, og er ikke så opptatt av trosstandpunkter. Vår tro må derimot vise seg i handling, slik Jesus gjorde det.

– Mitt motto har vært å være prest for alle, og tilgjengelig for dem som hadde behov for min tjeneste. Det tror jeg at jeg langt på vei har lykkes med. En viktig levere regel har også vært at folket kan si nei til kirka, men kirka kan ikke si nei til folket. Da må vi presentere et troverdig vitnesbyrd som i uttrykket: Kirken mitt hjem – og hjemmet min kirke.

– I forbindelse med primær- oppgavene som prest, har jeg nok vært i kontakt med de fleste av kommunens innbyggere, sier Tor. Gjennom de 18 årene jeg har gjort tjeneste her, har jeg nok døpt nærmere 400 barn, og gjennomført et tilsvarende antall begravelser. Det har vært hyggelig når et av mine dåpsbarn senere har kommet tilbake som konfirmant. Jeg har også opplevd å vie noen som jeg tidligere har hatt som konfirmant. Mer trist har det vært med en del tragiske dødsfall, spesielt når unge mennesker blir fratatt livet. Det har gått dypt inn på meg.

– Samarbeidet med staben og rådene har vokst seg sterkt i den perioden jeg har vært i Ringe- bu,

og jeg vil særlig trekke fram studieturene vi har vært på, nå sist i Roma i vår. Dette er tiltak som er med på å styrke det lokale fellesskapet med kollegaer og rådsmedlemmer. På prostiplan har preste- kollegaene og prosten vært gode samarbeidspartnere.

– Som prest er det noen oppgaver man må gjøre, og noen oppgaver man kan gjøre. Jeg har bl.a. valgt å engasjere meg i det kommunale kriseteamet. Sammen med andre kommunale ressurspersoner arbeider vi med psykisk og sosial omsorg.

– Jeg ønsker også å trekke fram det gode samarbeidet jeg har hatt med ulike kulturaktører i kommunen. Flere av disse var også med på avslutningsgudstjenesten min i stavkirka den 21. juli, bl.a. Ringe bu sangkor, Anton Rønnin- gen, Johnny Lønning og Henry Eggen. Denne dagen ble derfor fin på alle måter. Været viste seg fra sin beste side, og mange kom og deltok i gudstjenesten. Mange fulgte også med på kirkekaffen i prestegården etterpå, der rådene serverte kålsuppe og godsaker fra kaffebordet. Jeg vil si takk til alle som bidro til at denne dagen ble så minneverdig.

Neste stopp for Tor og Liv vil være Sarpsborg, der de har kjøpt

seg hus. Der bor også sønnen deres, Daniel med sin familie. I tillegg har både Tor og Liv søsken som bor i området.

– Dette vil ikke være et nytt møte med Sarpsborg, men denne gangen kommer vi med en annen bagasje enn ved tidligere opphold der. Jeg trøster meg med at veien blir til mens en går, og ser ikke bort fra at jeg på sikt kan engasjere meg i enkelte tjenester innen kirken på det nye bostedet, sier Tor.

– Skal jeg oppsummere tjesen- ten min her i Ringe bu, vil jeg si at det har vært godt å være prest her. Jeg vil takke for tilliten dere ga meg og at jeg fikk bruke meg her i 18 gode år. Her har jeg følt meg som hjemme, og de utfordringene vi har vært gjennom, har gitt oss ny vekst, og styrket relasjonene mellom oss. Jeg liker den sunne, nøkterne livsinnstillingen som preger gudbrandsdølene, og håper dette vil prege bygda videre. Jeg håper også at det kommer på plass en ny prest, og anbefaler gladelig stillingen til andre. Den som etter hvert blir ansatt må få tid å skape sin egen form og innhold, og jeg håper vedkommende kan være prest på en måte som både ved- kommende selv og bygda vil være tjent med. Gud signe dere alle!

"Mitt motto har vært å være en prest for alle".

"Det har vært godt å være prest her i Ringe bu".

Litt om prestesituasjonen i Ringe bu sokn pr. i dag.

Som alle kjenner til så har Tor Holm avsluttet sin tjeneste i Ringe bu sokn. Vi håpet jo alle at det straks skulle melde seg en ny prest som var klar til å ta over etter Tor. Nå er det slik at dette ikke har skjedd. Det har foreløpig ikke meldt seg noen til dette arbeidet. Prost Per Hallstein Nielsen, prostiprest Øy- stein Lied med flere har dekket opp gudstjenester, begravelser og viselser så langt. Nå er det slik at vi

dessverre også mister prostiprest Øystein Lied fra 1. oktober, han er kallet til annet arbeid. Sokneprest Tormod Kapelrud i Lillehammer skal i en periode tiltre som prostiprest og vil etter alt å dømme også være i arbeid her i Ringe bu. Det er ellers en vikarprest på trap- pene fra 1. oktober. Gudstjenester og annet vil dermed gå sin gang. Det er helt klart ikke en ideell situasjon, men vi har alle et håp om

at det skal ordne seg innen rimelig tid. Den som venter på noe godt osv... Det er ikke enkelt for me- nigheten å stadig måtte tilpasse seg nye prester, men jeg håper at alle vil ta godt i mot de som kommer og kanskje utvise litt overbærenhet dersom noe er litt annerledes enn vi er vant med. Det som er viktig nå som før er å gå til gudstjeneste, ta i mot Gud ord og stå sammen som kirke og menighet.

Tekst:
Ann Cathrin
O. Tomten

HYGGEKVELD/ELDREFEST i Sør-Fåvang grendehus 6. juni kl. 1900

Av Grete
F. Brendhagen

Det er alltid hyggelig å bli invitert på fest, så denne dagen tok jeg turen fra Lunner til Fåvang. Jeg hadde fått løfte om overnatting hos en av arrangørdamene, så jeg kunne kose meg skikkelig. Hyggelig å treffe «gamle kjente»!

Det er alltid spennende hvor mange som kommer, og denne kvelden kom det ca. 70 personer. Kristine Bakkum ledet festen på en fremragende måte og underholdningen var meget god.

Kåseri

Hans Hjelstuen holdt et kåseri som han hadde kalt «Hjelpende hender». Han fortalte litt om sitt liv fra da han som liten gutt begynte på skolen i Sør-Fåvang. Rart å tenke på forandringene som har skjedd. Han nevnte eksempler på dette, og vi fikk noe å tenke på. Foruten dyrlege, prest og lege som hadde tjenestebil, var det bare noen få som var eier av et slikt framkomstmiddel. Derimot var det mange som kjørte med hest.

Rikdom

Den største rikdommen vi har er de hjelpende hender. Over alt er det roboter som mer eller mindre har tatt over arbeidsoppgavene som menneskene gjorde før. Men det finnes unntak. I helse, omsorg og skole er vi avhengig av de hjelpende hender. Før var stress et ukjent begrep. I dag, hvor det finnes hjelpemidler over alt, er mennesker stresset.

Honnør

Et eksempel på hjelpende hender som vi er avhengig av, er sanitetskvinnene som hjelper der det trengs. Hans ville gjerne gi en honnør til disse kvinnene, og mente at hvis de fikk styre i verden ville det ikke bli krig.

Binder oss sammen

Fjellet/setra er viktig for oss. Det binder oss sammen. Mange har vanskelig for å hilse og prate når man møtes på veien – man har ikke tid – men møtes man på fjellet stanser man og prater. Og har god tid!

Underholdning

Underholdning må til på fest, og arrangørene hadde fått tak i 3 herrer som kalte seg «Dølakvartetten ved 3 av dem», eller «Olsen & co». De sang og spilte sanger vi satt og nynnnet med på, bl.a. Drømmen om Elin, Lys og varme og En slant til trikken hjem. Men det var vanskelig å få folk ut på dansegolvet.

Kaffe og loddsalg

Etter hvert begynte gjestene å bli sultne og da kom det fram kaffe og gode brødskiver samt gode bløtkaker. Nå ble det også solgt lodd. Etter denne lange og gode pausen var det mer underholdning av de 3 musikerne som med en sang oppfordret oss til å være glad i dagen vi har. Siden ble det gode gamle sanger vi husket fra Ønskekonserten og det ble et skikkelig kor der vi satt og sang med.

Trekning

Det var mange og fine gevinster og det ble solgt lodd for kr. 4.100. Disse pengene går til flomofrene i Kvam v/sanitetsforeningen i Kvam, som vet hvor pengene trengs.

En takk til Søre Fåvang sanitetsforening for en alle tiders fest, Kristine Bakkum som bandt det hele sammen, kjøkkenjentene, kakebakerne, gjestene og underholderne som bidro med fin sang og musikk. Og ikke å forglemme Hans Hjelstuen for et tankevekkende kåseri.

Hans avsluttet for øvrig sitt kåseri med en tekst av Arne Garborg som handler om hva vi kan få eller ikke få for penger. Det passer fint å avslutte med dette.

*Penger har ikkje noko verd i seg sjølve. Du kan ikkje eta dei, ikkje kle deg med dei.
Du kunne ha lomma full av pengar, og svelta, tyrsta, frysa i hel om det ikkje var mat og drikke og klede å få.
Pengar er langt i frå det største gode, ikkje det nest største heller. Men dei er eit stort gode for den som brukar dei vettugt. For pengar kan ein få alt heiter det. Nei ein kan ikkje det.*

*Ein kan kjøpa seg mat, men ikkje mathug, dropar men ikkje helse,
mjuke senger men ikkje svevn, lærdom men ikkje vit,
stas men ikkje venleik, glans men ikkje hyggje,
moro men ikkje glede, kameratar men ikkje vennskap,
tenarar men ikkje truskap, gråe hår men ikkje ære,
rolege dagar men ikkje fred.*

Skalet av alle ting kan ein få form pengar, men ikkje kjernen.

Konsert med Ringebru kulturskole i Fåvang kirke

Ann Cathrin Tomten tok kontakt med Ringebru kulturskole på vårparten i år og inviterte oss til et samarbeid for å benytte kirken som en arena for våre konserter. Vi synes dette var et flott initiativ så vi planla en dato raskt, og ble enige om å sette opp en konsert i løpet av 2013.

Vi bestemte at fredag 1. november ble datoen, og konserten blir i Fåvang kirke.

Kulturskolen setter sammen et allsidig program for kvelden.

Kirken er en flott arena for konserter, og kulturskolen ser fram til denne fredagskvelden.

Barnekor, blåse- og strenginstrumenter, sangere, pianister, korps og rockeband vil fremføre musikalske innslag i alle genrer. Vi kommer helt sikkert til å bruke kirkene i kommunen som konsertarena flere ganger.

**Vi takker for invitasjonen og ønsker publikum
velkommen til konsert i Fåvang kirke fredag 1. november klokken 1900.**

Ringebru kulturskole.

ETTERLYSNING

Redaksjonen for menighetsbladet trenger ny medarbeider fra Fåvang etter at Grete Fristad Brendhagen flyttet fra kommunen. Dersom du er glad i å skrive og kan tenke deg å gjøre en innsats for Menighetsbladet setter vi pris på om du tar kontakt.

Redaksjonen

PRESISERING

I forrige nummer av Menighetsbladet hadde vi en artikkel om vevstua i Sør-Fåvang. Det kom ikke fram i reportasjen at det var Ragnhild Smidesang som hadde ideen til vevstua.

Redaksjonen

Når takket du sist?

Når takket du sist for de goder du har?
For arbeid og helse, for alt hva du har?
At du burde takke, det tror jeg for visst.
Når takket du sist?

Når takket du sist under stjernenes vell,
for goder du nyter fra morgen til kveld?
Om takken du glemmer, blir gleden bortvist.
Når takket du sist?

Når takket du sist, for din make, ditt hjem,
for barna at de kom i livet seg frem?
Glem aldri å takke for da blir det trist.
Når takket du sist?

Mon tro om jeg skjønner at alt hva jeg har
er gitt meg til låns av vår himmelske far.
Alt er ikke selvskeivet vet jeg for visst.
Når takket du sist?

Å gi meg en trang, kjære himmelske far,
En trang til å takke for alt jeg har.
Om takken som bor i mitt hjerte blir størst
jeg takker ei sist, nei da takker jeg først!

Skrevet av Hilma Brekke Christensen,
innsendt av Kari Gilleberg

Drømmen om en nasjonal dag for høsttakkefest

"I høsttakkefesten går vi tilbake til vårt livsgrunnlag og sier: Takk!"

Tenk om vi kunne samles om en felles takkedag for hele Norge!

En komité i Hamar bispedømme har fått et oppdrag: Å oppfordre til å samles om en felles nasjonal dag for Høsttakkefest. I Hadeland og Land prosti, og en del andre steder i bispedømmet, blir det felles feiring 22.september i 2013. I 2014, jubileumsåret for Norge og Grunnloven, ønsker vi at flest mulig kan samle seg om en felles dato: 21.september. Så kan vi feire vår nasjon i takknemlighetens lys. Feiringen kan skje i kirkene, i skolene fredagen i forkant, i foreninger, i private hjem, ja hele helga kan settes i takknemlighetens lys. Ukebladene kan gi oss gode oppskrifter og avisene kan skrive om ulike tradisjoner. TV kan melde at denne helga er det høsttakkefest i Norge, for alle, uansett livssyn og tro.

Å takke eller ikke takke, det er spørsmålet

Å takke er ikke bare et spørsmål om høflighet. Å takke handler om å se alt i sitt rette perspektiv: Alt har vi fått, livet er en gave! Alternativet er at alt er selvfølge og krav. Da blir livet grått og fargeløst. Men når vi ser at alt er gaver, får alt også farger, og livet blir rikt og verdifullt. Det er i takknemligheten at livet får sin dypeste mening.

Når høsten kommer sanker vi inn fruktene fra sommerens vekst: Korn, frukt, grønnsaker, poteter, bær, kjøtt fra jakt, ...da er det tid for høsttakkefest! Mange steder har man feiret dette i en årrekke i kirkene. Slik har man blitt minnet om at man lever i avhengighet av jorda og Skaperen. Det er ikke Rema og Rimi som gir oss maten, det er naturen Gud har skapt og som vi får bruke. I høsttakkefesten går vi tilbake til vårt livsgrunnlag og sier: Takk!

"Høsttakkefesten minner oss om å ta vare på jorda".

Thanksgiving i USA

Amerikanerne har hatt sin Thanksgiving i århundrer. Man møtes til sosialt samvær i hjemmene, på tvers av tro og livssyn. Har man en nabo eller bekjent som ikke har noen å feire med, skal han også inviteres. Skolene har sine markeringer og tradisjoner. Fra kirker og skoler organiseres matposer til mennesker som har knapt av daglig føde. Det handler om solidaritet, deling og takknemlighet i vid forstand. Her har vi mye å lære i Norge, hvor vi har så mye å dele av, både lokalt og globalt.

Vern om skaperverket

Høsttakkefest minner oss om å ta vare på jorda, så den kan gi mat til kommende generasjoner. Forstyrer vi naturen, kan matfatet forvitte. Men ser vi med takknemlige øyne på det fantastiske skaperverket fra Gud, så vekkes vi også til ansvar og vern. Når vi takker Skaperen, blir vi med ett også medansvarlige for det han har skapt, og som har satt oss til forvaltere for.

Vi håper mange i Hamar Bispedømme vil slutte opp om en felles takkedag. 22.september 2013, og 21.september 2014, skal være starten på noe som kan gjøre oss rikere i årene som kommer: Takknemligheten!

Biskop Solveig Fiske og Komite for Nasjonal dag for høsttakkefest Bitten Nesbakken, Trond Hem Stenersen, Arne Bakken, Helge Haukeli

Jomfru Maria

Kjære Øystein Brinch.

Katolikken ber til jomfru Maria. Det gjør ikke vi andre, men likevel sier vi at Jesus er født av jomfru Maria i Trosbekjennelsen hver søndag når vi går i kirken. Og det står hos profeten Jesaja at en jomfru skal bli med barn og at denne jomfruen skal føde Fredsfyrsten som er Jesus.

Men en jomfru kan jo ikke få barn eller føde et barn? Her er det noe som ikke stemmer mener jeg. Men du har kanskje en forklaring som en gammel tviler kan forstå?

Hilsen «Tviler»

Kjære deg

Det er med en viss usikkerhet at jeg gir et svar på spørsmålet ditt på den spalteplassen jeg har til rådighet – og uansett hva jeg svarer vil det vekke motforestillinger. Men jeg skal forsøke etter beste evne og med god vilje:

Bibelverset du henviser til, er fra Jesaja 7,14 – først i Bibelselskapets oversettelse fra 1978: «Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn; hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel.» I oversettelsen av 2011 er dette forandret: «Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, den unge jenta skal bli med barn og føde en sønn, og hun skal gi ham navnet Immanuel.»

At jeg personlig synes den nye oversettelsen av dette verset er litt «plumpt», har ingenting med saken å gjøre. Den svenske bibeloversettelsen av 2000 har valgt en annen løsning som mener det samme, men som i mitt språkkøre er mer velklingende: «Den unga kvinnan är havande ock skall föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel, `Gud med oss`».

Spørsmålet er hva det norske ordet «jomfru» egentlig betyr. Er det en kvinne som ikke har hatt

seksuell omgang med en mann, eller betyr det «ugift kvinne»? Vi må gå til gammel jødisk ekteskapsprosedyre slik det ble praktisert i bibelsk tid: Vi har for oss en omstendelig affære som kunne begynne allerede da barna var små. Det var ikke uvanlig at småbarn ble «forlovet» via en profesjonell ekteskapsformidler, som regel en kvinne i landsbyen. Denne forlovelsen ble ofte inngått uten at paret det angikk noensinne hadde sett hverandre. Neste skritt var trolovelsen. Da ble forlovelsen bekreftet, men hvis jenta ikke ville opprettholde forlovelsen, kunne den nå – i hvert fall i teorien – brytes. Så levde paret sammen som trolovede i ett år før bryllup ble feiret. I Gallilea var det vanlig at trolovede bodde sammen i trolovelsestiden.

I denne tiden ble paret sett på som ektefolk og en trolovelse kunne bare brytes ved skilsmisse. I jødisk lov kan vi finne et uttrykk som for oss er mer enn merkelig. Hvis en mann døde i trolovelsestiden, ble hans trolovede betegnet som en jomfru som er enke.

Med andre ord: en jomfru var ganske enkelt en ugift kvinne. Det er også dette som er den direkte oversettelsen av det hebraiske ordet i Jes. 7,14.

Våre katolske venner er opptatt av tradisjonen med Marias «ubesmittede unnfangelse,» det vil si at hun ikke hadde vært i seksuell kontakt med en mann før hun ble ved barn med Den hellige Ånd. Jeg kan ikke se at Bibelen egentlig gir grunnlag for en slik læresetning. Det vesentlige må jo være at den unge kvinnen Maria, som var trolovet med Josef, stilte seg til Guds disposisjon og bar frem ham som skulle bli verdens Frelser.

Og jeg skal gjerne være med våre katolske medtroende og prise Maria salig (Luk. 1,46-55), ikke først og fremst fordi hun var uberørt av menn da Den hellige Ånd kom til henne og gjorde henne fruktsommelig, men fordi hun stilte seg til tjeneste for Gud og fødte Guds Sønn til verden.

Dette stoffet har tidligere stått under spalten TRO & LIV i bladet Familien, og er tatt med etter ønske fra en av Menighetsbladets lesere. Stoffet er gjengitt med tillatelse fra Øystein Brinch og bladet Familien.

"En jomfru var en ugift kvinne".

Minnes din kjærlighet

...Helt ny årstid, du betydde så mye,
hvert morgengry. Var lys hele tida med deg,
var alt for meg. Vi prata, så gøy,
leken du, å jeg. Du er ei mer, men i himmelen.
Vi delte alt, hvil i fred,
din sol så vakker gikk ikke forgjeves, ned....!

Godgammeltida, borte

...På fjellet, kubjellene. Rører meg,
ser seterhusa. Vatnet surkler.
Så fint, gikk mye. Var tordenvær,
elsker fjellet. Men borte det de gamle godt eide.
Skogsmaskina meier det ned,
de gamle skulle sett.
Har vi glemt hva glede og fred, er...?

Egil Mjogdalen

VI STØTTER MENIGHETSBLADET

Har din bedrift lyst til å støtte menighetsbladet og samtidig få profilering på denne siden, har vi fortsatt noe ledig annonseplass. Ta i så fall kontakt med redaksjonen på telefon: 61 28 43 50

 <p>www.sg.no ♦ Tlf. 61 28 40 00</p>	 <p>Gudbrandsdal Energi www.ge.no • Tlf. 61 29 46 00</p>	 <p>www.jonnhalt.no • Tlf. 61 28 03 41</p>	
 <p>Lauritz Dalbakk 2634 Fåvang Tlf. 61 28 24 10 / mob 976 82 410</p>	 <p>www.giax.no • Tlf. 61 28 42 00</p>	 <p>2630 Ringeby • Tlf. 61 28 05 15 E-post: jarles.blomster@interflora.no</p>	 <p>www.venabu.no • Tlf. 61 29 32 00</p>
 <p>CAMILLA & KARI Tlf. 61 28 01 27</p>	 <p>Rob Optikk 2630 Ringeby, Tel: 61 28 08 70 e-post: postmaster@roboptikk.no</p>	 <p>2630 Ringeby Tlf. 61 28 01 99 - ringebu@libris.no www.libris.no/ringeby</p>	<p>Anne Kari's Gaver og Klær Tromsnesveien 34, 2634 Fåvang Tlf. 97 64 67 98</p>
 <p>TUNET KRO Tlf. 61 28 11 12 - www.tunetkro.no</p>	 <p>GUDBRANDSGARD HOTELL www.ggh.no • Tlf. 61 28 48 00</p>	 <p>Tlf. 61 21 80 00 www.gudbrandsdal.sparebank1.no</p>	 <p>Planleggere og rådgivende ingeniører 2634 Fåvang - Tlf. 61 24 57 70 www.arealpluss.no</p>
 <p>2630 RINGEBU • Tlf. 61 28 03 54 SPEKEMAT</p>	 <p>ByggPlan <i>entreprenør</i> Tlf. 61 24 57 80 www.bygg-plan.no</p>	 <p>2634 Fåvang Tlf. 61 28 27 50</p>	<p>FÅVANG VARETAXI <i>ALLTID I FÅVANG</i> TELEFON 980 63 000</p>
 <p>2634 Fåvang - Tlf. 61 28 44 00</p>	 <p>2630 Ringeby • Tlf. 61 28 02 61</p>	<p><i>Eldrid Rønningen Parfymeri</i> Jernbaneg 6 • 2630 Ringeby • Tlf. 61 28 09 08</p>	 <p>KIWI Ringeby • 61 28 05 19</p>
 <p>2634 Fåvang - tlf. 61 28 46 02 www.vikengartneri.com</p>	 <p>GUDBRANDSDAL EL-INSTALLASJON AS VINSTRÅ 61 29 28 20 - RINGEBU 61 28 13 00 www.gei.no • www.elfag.no</p>	 <p>2635 Tretten, tlf. 61 27 73 50 www.dg-trykk.no</p>	
 <p>Øvre Borgen - 2634 Fåvang Tlf: 41 63 78 57 - E-post: rabor-h@online.no Husflidshåndverker www.husflid.no</p>	<p>VI SELGER VED! Bjørk og blandingsved Lunde på Fåvang Tlf. 61 28 28 61</p>	<p>Tannlege Jon Forr Toverud 2630 Ringeby • Tlf. 61 28 07 77</p>	<p>timotei data Jostein Rudi www.timotei.no • Tlf. 61 28 41 99</p>
<p>Marits fotterapi 2630 Ringeby • Tlf. 480 02 652</p>	<p>Drømmen om det gode liv! Din lokale hus- og hytteleverandør! Tlf. 61 28 43 00</p>	<p>Verhelst Venabygd Dagligvarehandel 2632 Venabygd • Tlf. 61 28 41 80</p>	<p>Håndarbeidskroken 2630 Ringeby • Tlf. 61 28 09 69</p>

DET SKJER

Fra Hubertmesse til jegermesse

Fåvang Menighet vil i år feire en jegermesse i Fåvang kirke den 15. september, til ære for jegerne i bygda, og med ett ønske om god og vellykket jakt og mange fine naturopplevelser.

Jegeren har mange muligheter til positivt å oppfylle Guds bud om kjærlighet. Gjennom jakt kan det bygges opp gode mellommenneskelige fellesskap, der en respekterer hverandre og har omsorg for hverandre, der en kan dele kunnskap, jaktområder og jaktutbytte.

Dette blir en helt spesiell messe med musikk av Fåvang musikkforening, sang fra sangkoret og bidrag av jegerne sjøl. Det hele avsluttes med kaffe og biteti i benkene på Fåvang kirke.

Jegere er spesielt invitert denne dagen, sammen med alle andre naturfolk.

Bakgrunn for jegermesse:

Jegermesse er en gammel tradisjon fra Mellom-Europa, og er til minne om den hellige Hubert av Liege (656 – 727). Hubert var eldste sønn av hertug Bertrand av Toulouse (Belgia).

Det er knyttet mange legender til Hubert, men den som kanskje gjorde han mest kjent er legenden om da han var på hjortejakt, etter at han mistet kone og barn i forbindelse med fødsel. Etter det raste verden sammen for Hubertus. Han kom på kanten med både Gud og verden. I raseri og sorg søkte han seg bort i skogene på jakt.

En langfredag bedrev Hubert sin ynglingsgeskjeft og gikk på jakt, og da fikk han øye på en hjort. Til jegerens forbauselse ble hjorten rolig stående, og Hubertus hadde allerede spent buen da han oppdaget at den hadde en lysende krusifiks mellom hornene. Han sank i kne og hørte en stemme som mænte ham til ikke å glemme det evige liv. Dette gjorde så sterkt inntrykk på han at han omvendte seg til Gud.

Fra middelalderen er Hubertus blitt regnet som skytshelgen for jakt og jeger. Han vart feiret med jaktmesser, der jegerne vendte seg mot Hubertus som sin forbeder. Og gjennom hans formidling til Gud, håpet de på jaktlykke.

Siden bredte skikken seg med å feire Hubertusmesser seg utover Europa. Og i og med att Norge er en utkant av verden, tar det litt tid før nye ting når oss.

Så etter ca. 1000 år når endelig jegermesse tradisjonen Fåvang også.

Velkommen til jegermesse!

Runar Stenumgard

Seniornett Ringebu

samles til uformelt datakurs i Kaupanger hver tirsdag kl. 10.00 - 12.00 i vinterhalvåret. Seniornett ble startet i regi av Ringebu Pensjonistlag og vi har holdt på siden våren 2011.

Deltakerne fordeles i to grupper: Litt øvet/viderekomne, som holder til i Storsalen og ofte velger emner selv. Nybegynnere holder til i Kafeteriaen og starter med å bli kjent med PC, tastatur og bruk av Email. Vi samles til felles kaffepause. Det forutsettes at datamaskinene er ferdig installert og at du har opprettet en Email-adresse ved kursstart. Vi benytter Kommunens datanett under kursene.

Vi har nå kapasitet for **nye medlemmer** høsten 2013 og ønsker spesielt nybegynnere velkommen. Det blir detaljert info og masse repetisjoner.

Kursstart høsten 2013 er tirsdag 24. september kl. 10.00 i Kaupanger.

Alle møter i Storsalen. Ta med kaffe og biteti.

For mer informasjon og påmelding kontakt Johannes Gråberg tlf. 995 29 961

Velkommen til Seniornett Ringebu.

HEIM OG KYRKJE

DØPTE

Ringebu:

02.06	Signe Furuheim
02.06	Sigrd Romsås
16.06	Mali Odlo Nystuen
16.06	Olliver Nybakken Gryttingslien
30.06	Anne Ingeborg Hagen Hjelle
30.06	Sebastian Kirkeeng-Nymoem
30.06	Oda Marie Kolstadmoen
30.06	Milly Sophia Heimstad Lewis
28.07	Mathilde Myhrhagen Aasheim
28.07	Madelen Moe Vollan
17.08	Elias Log Hofstad
25.08	Ane Dahl Korssletten
25.08	Kamilla Kluffen
25.08	Sigve Øfsteng Berg
25.08	Haakon Gustavsen
25.08	Even Bakke

Fåvang:

19.05	Lucas Henry Nybakken
04.08	Sander Pinløyken-Syverrud

VIELSER

Ringebu:

29.06	Bergljot Dahl og Ola Hofseth
06.07	Benita Bakke og Odd Arne Berg
03.08	Inger Kaurstad og John Erik Vestad
17.08	Silje Sandnes Log og Andreas Hofstad

Fåvang:

06.07	Ingvil Søreng og Per Erik Tromsnes
-------	------------------------------------

Venabygd:

13.07	Aud Marit Jordbruen og Jon Ole Trelvik
10.08	Inghild Dorthea Horneland og Roar Aasen (viet i Venabygd fjellkapell)
24.08	Karen Ødegaard Hagen og Frode Olaisen
24.08	Nina Gundersen og Alexander Hoel (viet i Venabygd fjellkapell)

GRAVFERDER

Ringebu:

14.06	Herman Risstubben	f. 1909
28.06	Johanne Kristine Haugen	f. 1917
05.07	Magnhild Sparingen	f. 1920
18.07	Atle Breines	f. 1927
24.07	Jorunn Kolstadmoen	f. 1943
31.07	Ola Svein Elisen	f. 1935
09.08	Klara Solbakken	f. 1929
16.08	Rolf Bjarne Hagestuen	f. 1942
23.08	Ivar Ånsløyken	f. 1920

Fåvang:

15.05	Eldri Solberg	f. 1937
21.05	Kåre Åmodt	f. 1930
30.05	Jenny Margrethe Kleiven	f. 1932
21.06	Bjarne Bergei	f. 1923
28.06	Gustav Erling Ofstad	f. 1919

Venabygd:

22.08	Marta Marie Haugstad	f. 1922
-------	----------------------	---------

Klokkene kaller til messe

SEPTEMBER:

15.09 17. søndag etter pinse
1100 Venabygd kirke, Lied. Utdeling av bibler til 5. klasse elever
Ofring til menighetsarbeidet
1100 Fåvang kirke, Jaktgudstjeneste, Tomten. Ofring til Normisjon

22.09 18. søndag etter pinse
1100 Ringebu stavkirke, Lied. Utdeling av bibler til 5. klasse elever
Ofring til TV-aksjonen

29.09 19. søndag etter pinse
1100 Fåvang kirke, Tomten. Høsttakkefest, utdeling av bibler til 5. klasse elever. Ofring til Den norske Bibelselskap

OKTOBER:

06.10 20. søndag etter pinse
1100 Ringebu stavkirke, Lied. Høsttakkefest, konfirmantjubiläum
Ofring til Menighetsbladet
1100 Venabygd fjellkapell, Tomten

13.10 21. søndag etter pinse
1100 Venabygd kirke. Høsttakkefest, konfirmantpresentasjon
Ofring til TV-aksjonen
1900 Fåvang kirke.
Ofring til menighetsarbeidet

20.10 22. søndag etter pinse
1100 Fåvang kirke, Tomten.
Konfirmantpresentasjon
Ofring til Blå Kors
1100 Høgvang Brekkom, Nielsen.
Grendemesse

27.10 23. søndag etter pinse
1100 Ringebu stavkirke.
Konfirmantpresentasjon
Ofring til Redd Barna
1100 Fåvang barnehage, Tomten.
Grendemesse

NOVEMBER:

03.11 Allehelgensdag
1100 Ringebu stavkirke.
Ofring til menighetsarbeidet
1100 Venabygd kirke, Tomten
Ofring til Kirkens Nødhjelp
1900 Fåvang kirke, Tomten
Ofring til menighetsarbeidet

10.11 25. søndag etter pinse
1900 Sør-Fåvang grendehus, Tomten.
Grendemesse
Ofring til Kirkens Nødhjelp

17.11 26. søndag etter pinse
1100 Ringebu stavkirke.
Ofring til Kirkens Bymisjon

24.11 27. søndag etter pinse
1100 Fåvang kirke, Tomten
Ofring til Norsk misjon i øst
1900 Venabygd kirke, kveldsmesse
Ingen offer

DESEMBER:

01.12 1. søndag i advent
1100 Ringebu stavkirke.
Utdeling av bok til 4-åringer
Ofring til Søndagsskoleforbundet

08.12 2. søndag i advent
1100 Fåvang kirke, Tomten.
Utdeling av bok til 4-åringer
Ofring til Strømmestiftelsen

15.12 3. søndag i advent
1100 Venabygd kirke, Tomten.
Utdeling av bok til 4-åringer

22.12 4. søndag i advent
1100 Linåkertunet, Tomten.
Institusjonsandakt
1100 Ringebu eldrecenter.
Institusjonsandakt

Forbehold om feil og endringer. Se annonsering i GD.

DEN NORSKE KIRKE Ringebu prestegjeld

Gateadresse Ringebu ungdomssenter
Postadresse Postboks 150, 2631 Ringebu
E-post postmaster@stavechurch.no
Internett www.stavechurch.no

Kirkekontoret

Mandag – fredag kl. 9 – 12 61 28 43 50
Telefaks 61 28 43 51
Kirkeverge Lars Smestadmoen 61 28 43 50
E-post: kirkeverge@stavechurch.no 907 38 508
Kontorsekretær Unni L. Tagestad 61 28 43 50
E-post: sekreter@stavechurch.no

Prestene

Sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten 61 28 43 58
E-post: sokneprest.faaavgang@stavechurch.no

Privattelefoner

Sokneprest Ann Cathrin Opsann Tomten 995 71 552
Kirkeverge Lars Smestadmoen 907 38 508

Kirkene – kirketjenere

Ringebu stavkirke 902 50 496
Fåvang kirke 902 89 136
Venabygd kirke 975 07 976

Fellesrådet

Björg D. Karlstad, leder 995 15 015

Soknerådene

Ringebu: Björg D. Karlstad, leder 995 15 015
Fåvang: Ragnar Løsnesløkken, leder 957 61 942
Venabygd: Anne M. Jordbruen, leder 906 31 091

Menighetsbladet

Anny Langrusten Wålen, Ringebu 926 00 692
E-post: ann-waa@online.no
Anne Jordbruen, Venabygd 906 31 091
annejord@hotmail.com

Postadresse: Postboks 150, 2631 Ringebu
Bankkonto for bladpenger: 2095 19 54471

Grafisk produksjon:

Dale-Gudbrands Trykkeri a.s, 2635 Tretten
Tlf. 61 27 73 50 - www.dg-trykk.no

Frelsesarmeen i Ringebu Festsamvær høsten 2013

Torsdag 12. september kl. 1800. Festsamvær
Major Grethe Olsen og kaptein Randi Sigvartsen
Torsdag 10. oktober kl. 1800. Festsamvær
misjonskveld. Majorene Magda Iversen, Åsta
Torgersen og Ola Silfwerin
Torsdag 14. november kl. 1800. Hyggetreff på
Eldresenteret. Majorene Jens Petter Krumsvik &
Ola Silfwerin.
Hermann Wasa

Velkommen til festsamværene – ta gjerne noen med deg!

Neste nummer av
Menighetsbladet
kommer ut ca.
1. desember.
**Frist for
innlevering
av stoff:
15.11.**